

Arrest

nr. 159 425 van 28 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 19 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2015.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Victoria. U bent een etnische Mbu Bakundu en christen.

U vroeg een eerste keer asiel aan op 14 mei 2004. Op 18 mei 2004 leverde de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna ‘DVZ’) u een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten af. Op 18 mei 2005 tekende u beroep aan tegen deze beslissing. U werd op 17 juni 2004 gehoord door het CGVS en op 7 juli 2004 nam het CGVS een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. U tekende op 13 september 2004 een beroep tot schorsing en op 15 december 2005 een beroep tot nietigverklaring aan bij de Raad van State. Op 25 januari 2006 werden beide beroepen verworpen. U keerde niet terug naar uw land van oorsprong.

Op 20 november 2015 vroeg u een tweede keer asiel aan. U verklaarde dat u Kameroen in 2004 verliet omdat u beschuldigd werd van betrokkenheid bij de SCNC en hierom gearresteerd werd en verdere vervolging vreest bij terugkeer naar Kameroen. U verklaarde ook in België uiting te hebben gegeven aan uw ongenoegen tegenover de Kameroense autoriteiten. In 2007, ter gelegenheid van de komst van de toenmalige Kameroense cultuurminister Jacques Roger Booh Booh, zou u hebben geprotesteerd tegen diens komst. Volgens uw verklaringen informeerden personen uit de entourage van de minister zich bij andere Kameroeners over jullie identiteit. Daarnaast zou u in België contact hebben met voormalig SCNC secretaris-generaal Ewame Lawrence en zou u in september 2015 in België flyers hebben uitgedeeld voor SCNC. U zou er verder door de Kameroense autoriteiten van verdacht worden dat u aan de basis lag van plannen om een herdenkingsplechtigheid naar aanleiding van de 33ste verjaardag van het presidentschap van president Biya op 6 november 2015 te verstoren. U legde in het kader van deze tweede asielaanvraag volgende documenten neer; (een artikel uit) de krant 'The Advocate' van 2 november 2015 en een Affidavit van de Peace Law Firm (dd. 10 november 2015).

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Ten eerste kan worden opgemerkt dat de vaststelling dat u ruim 11 jaar heeft gewacht vooraleer een tweede asielaanvraag te doen, vragen oproept bij de ernst van voorliggende asielaanvraag.

U vroeg een eerste maal asiel aan op 14 mei 2004. Pas op 20 november 2015, na ruim 11 jaar verblijf in België, en pas nadat u op 21 september 2015 illegaal op het Belgische grondgebied werd aangetroffen en naar een gesloten centrum werd overgebracht, vroeg u voor de tweede maal asiel aan. Het was ook pas naar aanleiding van uw overbrenging naar een gesloten centrum dat u stappen ondernam om nieuwe elementen aan te brengen in het kader van een nieuwe asielrelaas. Deze vaststellingen roepen vragen op bij de ernst van voorliggende asielaanvraag en bij uw reële nood aan internationale bescherming. Gevraagd waarom u niet eerder een tweede asielaanvraag deed, antwoordde u dat u hoopte op regularisatie (gehoor CGVS, p. 5). Deze verklaring voldoet echter niet als verantwoording, vermits u reeds in 2010 een (negatief) antwoord kreeg op uw regularisatieaanvraag (gehoor CGVS, p. 5), zodat niet kan worden ingezien waarom u op dat moment geen tweede asielaanvraag indiende indien u werkelijk een vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Kameroen. Ook veelzeggend en weinig compatibel met de door u ingeroepen vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade, is de vaststelling dat u op 21 september 2015 naar het gesloten centrum van Merksplas werd overgebracht, maar dat u pas een maand later, op 20 november 2015, voor de tweede maal asiel vroeg, nadat op 5 november 2015 een eerste poging werd ondernomen om u naar Kameroen te repatriëren (poging die moest worden afgelast, omdat u zich verzette), en nadat een nieuwe repatriëring werd gepland op 25 november 2015. Indien u werkelijk een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zou men toch verwachten dat u onverwijld een nieuwe asielaanvraag zou indienen teneinde internationale bescherming te krijgen. Dat u dat pas een maand na uw overbrenging naar een gesloten centrum deed, roept vragen op bij de ernst van voorliggende tweede asielaanvraag."

De vaststelling dat u 11 jaar heeft gewacht vooraleer opnieuw internationale bescherming te vragen, hypothekeert in grote mate de waarachtigheid en de ernst van voorliggende tweede asielaanvraag.

Ten tweede kan worden opgemerkt dat de verklaringen die u in het kader van uw tweede asielaanvraag aflegde over de motieven die u in 2004 aanzetten om het land te verlaten, dermate afwijken van de verklaringen die u hierover in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde, dat aan uw geloofwaardigheid in het algemeen sterk kan worden getwijfeld.

Zo verklaarde u in het kader van uw eerste asielaanvraag formeel, zowel tijdens uw gehoor door de DVZ (gehoor DVZ, dd. 14 mei 2004, pt. 42 en 45) als tijdens uw gehoor door het CGVS (gehoor CGVS, dd. 17 juni 2004, p. 9 en 11)) dat u door de Kameroense autoriteiten valselijk beschuldigd werd van betrokkenheid bij de SCNC, vermits u zich niet inliet met politiek en zelfs niet over politiek sprak. Dit gaat echter lijnrecht in tegen uw bewering tijdens uw tweede asielaanvraag dat u in Kameroen lid was van en activiteiten had voor de beweging SCNC (gehoor CGVS, p. 7). Wanneer u door de protection officer werd gevraagd of u in Kameroen activiteiten had voor SCNC en lid was van de SCNC, antwoordde u vreemd genoeg twee maal bevestigend en u lichtte deze activiteiten zelfs toe en situeerde uw SCNC lidmaatschap in de tijd. Wanneer de protection officer u erop wees dat nergens kon

worden teruggevonden dat u ter gelegenheid van uw eerste asielaanvraag melding maakte van uw SCNC lidmaatschap, verklaarde u dat u daar wel melding van had gemaakt en schreef u het ontbreken van deze vermelding in het kader van uw eerste asielaanvraag toe aan slechte communicatie tijdens het gehoor (gehoor CGVS, p. 7). Het is echter volstrekt ongeloofwaardig dat u tijdens uw eerste asielaanvraag zowel tijdens het gehoor van de DVZ als dat van het CGVS expliciet zou vermeld hebben dat u lid was van en actief was binnen SCNC, maar dat zowel de interviewer van de DVZ als deze van het CGVS uitdrukkelijk zouden hebben opgeschreven dat u volstrekt niet politiek actief was en zelfs niet over politiek sprak. Uw verklaringen hierover kunnen dan ook niet ernstig worden genomen.

Bovendien stelde u in het kader van uw eerste asielaanvraag dat u door de Kameroense autoriteiten (ten onrechte) werd geassocieerd met de SCNC, nadat de chauffeur van uw taxi, M. L. (...), werd aangehouden omdat hij een aantal SCNC-leden die waren weggelopen uit hun detentieplaats in Douala had geholpen en dat hij bovendien in uw voertuig wapens vanuit Nigeria naar Kameroen had getransporteerd (gehoor CGVS, dd. 17 juni 2004, p. 11). Omdat u de eigenaar was van het voertuig, kwamen gendarmes naar u thuis en troffen daar (jacht)munitie aan, waardoor u er mede van verdacht werd betrokken te zijn in wapentransporten ten voordele van de SCNC (gehoor CGVS, dd. 17 juni 2004, p. 8). Tijdens uw tweede asielaanvraag waren uw verklaringen hieromtrent echter totaal verschillend; u zei dat uw chauffeur, M. L. (...), toen hij door gendarmes werd aangehouden, niet met een taxi reed, maar met uw (privé)voertuig en dat hij precies omwille van dit clandestien personentransport met een privévoertuig werd aangehouden, waarop de gendarmes uw SCNC-lidkaart in de wagen vonden en u met de SCNC werd geassocieerd (gehoor CGVS, p. 7-8).

Tevens stelde u in het kader van uw eerste asielaanvraag uitdrukkelijk nooit te zijn gearresteerd of opgesloten (gehoor DVZ, dd. 14 mei 2004, pt. 43 en gehoor CGVS, dd. 17 juni 2004, p. 6), daar waar u nu tijdens uw tweede asielaanvraag beweert gedurende een week te zijn opgesloten op beschuldiging van betrokkenheid bij de SCNC (gehoor CGVS, p. 7-8). Wanneer u hierover wordt geïnterpelleerd door de protection officer beweerde u dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag wel vermeldde dat u werd gearresteerd en opgesloten in New Bell prison (gehoor CGVS, p. 6). U schreef dit andermaal toe aan het feit dat de persoon die u bij uw eerste asielaanvraag ondervroeg niet goed Engels sprak (gehoor CGVS, p. 6), maar hiermee gaat u voorbij aan het feit dat zowel tijdens het gehoor door de DVZ als tijdens het gehoor door het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag uitdrukkelijk werd genoteerd dat u niet gearresteerd of opgesloten werd.

De vaststelling dat u uw asielrelaas in het kader van uw tweede asielaanvraag heeft 'aangepast' door nu te stellen dat u in Kameroen lid was van en actief was binnen de SCNC en dat u in dat verband gearresteerd werd, kunnen niet geïnterpreteerd worden als 'nieuwe elementen'. Uw verklaringen hieromtrent gaan immers lijnrecht in tegen uw eerdere verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag en bevestigen enkel het frauduleuze karakter van voorliggende tweede asielaanvraag.

Ten derde kan het volgende worden opgemerkt over uw bewering dat u in België actief bent binnen de SCNC en oppositie voert tegen de Kameroense regering en dat de autoriteiten in Kameroen hiervan op de hoogte zijn.

U verklaarde tijdens het gehoor door het CGVS dat u en andere aanhangers van SCNC in 2007, ter gelegenheid van een bezoek van de Kameroense minister van cultuur Jacques Roger Booh Booh, gingen protesteren tegen diens komst en dat personen uit de entourage van de minister jullie via andere aanwezigen identificeerden en deze gegevens aan de Kameroense autoriteiten overmaakten (gehoor CGVS, p. 10).

Vooreerst kan worden opgemerkt dat hogervermelde vaststellingen over uw hoogst betwijfelbaar engagement binnen de SCNC in Kameroen de waarachtigheid van uw activiteiten binnen de SCNC in België – met name uw deelname als SCNC aanhanger aan het protest tegen deze minister, die in 2007 België bezocht en het uitdelen van pamfletten voor SCNC in september 2015 (gehoor CGVS, p.9) - in negatieve zin hypothekeert. U legde overigens geen enkel materieel bewijsstuk voor om deze activiteiten te staven, ook al beweerde u contact te hebben met Ewane Lawrence, een voormalige secretaris-generaal van de SCNC (gehoor CGVS, p. 9).

Daarnaast kan met betrekking tot uw beweerde oppositie tegen de Kameroense regering en uw activiteiten binnen de SCNC in België het volgende worden opgemerkt. Ten eerste is het hoogst merkwaardig dat u in de 'Written declaration plural application' het vak over 'personal activities outside your country of origin' (waarbij gepreciseerd wordt 'These may be political, religious, cultural or other activities') (zie ptn. 2.1, 2.2 en 2.3) blanco liet. Nergens anders in deze 'Written declaration plural application' verwijst u naar eventuele activiteiten in België, die uw terugkeer naar Kameroen zouden onmogelijk maken. Indien deze activiteiten werkelijk zouden bijdragen tot een 'gegronde vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' bij terugkeer naar Kameroen is het onbegrijpelijk dat u deze niet zou hebben vermeld in de nochtans eigenhandig door u opgestelde 'Written declaration plural application'. Ten tweede kon u – wanneer u gevraagd werd wie uit de

entourage van de minister naar uw identiteit informeerde, en wie de personen waren die uw identiteitsgegevens aan deze 'spionnen' van de regering doorgaf - geen enkele toelichting over deze twee categorieën van personen geven (gehoor CGVS, p. 10). U verklaarde enkel dat ze dingen opschreven en dat ze zeiden 'Je zal wel zien als je terugkomt' (gehoor CGVS, p. 10). Uw bewering dat u in 2007 naar aanleiding van het bezoek van de cultuurminister aan België geboekstaafd en geïdentificeerd werd als lid van SCNC en dat u hierdoor bij een eventuele terugkeer naar Kameroen, 8 jaar later, een risico op vervolging of op het lijden van ernstige schade zou lopen, is echter hoogst voorbarig, te meer omdat aan uw beweerde activiteiten voor SCNC in Kameroen geen geloof kan worden gehecht.

Op basis van deze bevindingen kan dan ook volstrekt geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat de Kameroense regering u ervan verdacht om (vanuit België) de aanstoker te zijn van het verstoren van de 33ste verjaardag van het regime van president Biya, op 6 november (gehoor CGVS, p. 6), zoals ook in het door u voorgelegde artikel uit 'The Advocate' van 2 november 2015 wordt gesuggereerd (zie bespreking van dit artikel hieronder).

Uit het voorgaande blijkt dat u volstrekt niet heeft weten te overtuigen dat u werkelijk actief bent voor de SCNC in België, laat staan dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn en u hierom vijandig zouden bejegenen bij terugkeer naar Kameroen.

Voor wat tot slot de materiële elementen betreft die u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorlegt, met name (een artikel uit) de krant 'The Advocate' van 2 november 2015 en een 'Affidavit' van de Peace Law Firm (dd. 10 november 2015), kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt.

Met betrekking tot het artikel uit de krant 'The Advocate' dd. 2 november 2015 kan het volgende worden opgemerkt. Vooreerst is het opmerkelijk dat het artikel verscheen in het allereerste nummer van de krant 'The Advocate' (zie nummering Edition no. 001). Daarnaast wordt in het artikel op p. 3 van deze krant melding gemaakt van de arrestatie van iemand met dezelfde naam als u, K. E. D. (...), in 2004. Er staat letterlijk (zonder weglating)

"(...)Security sources reports that, K. E. D. (...) was arrested in 2004 alongside one of the SCNC Organising Secretaries, Pa James Sabum, his son, Valentine Tuma Sabum, newspaper vendors; John Bosco Mbong of Messapresse, Matthias Fuh Chazias of FF Bookshop, Louis Akiy Kum of Global Press and Abel Ni Ndop, Emmanuel Doh Fongoh, Charles Apa. Kange Efamba Diboh later managed to escape from police custody and ran away to Europe since 2004. The arrests were conducted between 8:00 pm and 9:00 pm Pa Sabum spends his time in detention in an old, dilapidated chair in the corridor of the police station, between the cel land offices, while his son, the other activists, sympathisers and the newspaper vendors, are in a cell with common law criminals(...)." (passages waar uw naam in voorkomt werden in vette karakters gezet).

Op de website <http://www.postnewsline.com> (zie informatie in het administratief dossier) kon een artikel dd. 27 september 2004 worden teruggevonden met volgende inhoud (zonder weglating)

"(...)Activists and sympathisers of the Southern Cameroons National Council, SCNC, including newspaper vendors in Mutengene, Tiko and Kumba, have been arrested ahead of October 1, commemorated as the independence anniversary in the Southern Cameroons territory, otherwise known as Republic of Ambazonia, and detained since September 22. One of the SCNC Organising Secretaries, Pa James Sabum, his son, Valentine Tuma Sabum, newspaper vendors; John Bosco Mbong of Messapresse, Matthias Fuh Chazias of FF Bookshops, Louis Akiy Kum of Global Press and Abel Ni Ndop, Emmanuel Doh Fongoh, Charles Apa, all of Mutengene, Tiko, were arrested late September 22 evening, and detained at the Tiko Police Station. The arrests were conducted between 8:00 pm and 9:00 pm September 21. Pa Sabum spends his time in detention in an old, dilapidated chair in the corridor of the police station, between the cel land offices, while his son, the other activists, sympathisers and the newspaper vendors, are in a cell with common law criminals(...)" (cursivering van de gemeenschappelijke passages).

Niet alleen blijkt dit artikel passages te bevatten die identiek zijn aan enkele passages uit het artikel van 'The Advocate', waardoor zeker is dat in beide bronnen bericht wordt over dezelfde feiten, maar wat belangrijker is, is de vaststelling dat in het artikel op <http://www.postnewsline.com> uw naam volstrekt niet wordt vermeld. Bovendien wordt in het artikel op <http://www.postnewsline.com> gepreciseerd dat de SCNC aanhangers (als Pa James Sabum, zijn zoon, etc...) waarnaar ook in het artikel in 'The Advocate' wordt verwezen, in september 2004 werden gearresteerd, zijnde op een moment dat u zich al in België bevond. De precieze datering van de arrestatie werd echter in het artikel van 'The Advocate' weggelaten; er wordt enkel verwezen naar 2004. Aan de vermelding in het artikel van 'The Advocate' dat u werd gearresteerd '(...) alongside one of the SCNC Organising Secretaries, Pa James Sabum(...)' kan dus in het licht van de vaststelling dat Pa James Sabum (en de anderen) in werkelijkheid in september 2004 werd(en) gearresteerd volstrekt geen geloof worden gehecht, omdat u zich op dat moment niet meer in Kameroen bevond. Er kan in het licht van het voorgaande geen enkele waarde

worden gehecht aan de (manifest gemanipuleerde) inhoud van het door u voorgelegde artikel uit 'The Advocate' en bij uitbreiding aan de authenticiteit van deze krant.

Voor wat betreft de 'Affidavit' van de Peace Law Firm dd. 10 november 2015 kan worden opgemerkt dat hierin melding wordt gemaakt van uw lidmaatschap sinds 2000 van SCNC en van uw arrestatie in 2004, feiten die u tijdens uw eerste asielprocedure onvermeld liet en waarvan de waarachtigheid dan ook kan worden betwijfeld. Bovendien zijn documenten van advocaten op zich beperkt qua bewijswaarde, omdat een advocaat verondersteld wordt loyaal te zijn tegenover diens cliënt.

Deze documenten doen dan ook geen afbreuk aan de beoordeling van uw eerste asielaanvraag, noch aan de hogervermelde vaststellingen die in het kader van uw tweede asielaanvraag werden gedaan.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat voor wat betreft de door u ingezette verblijfsprocedures waarvoor de DVZ wel verantwoordelijk is kan gesteld worden dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. De Dienst Vreemdelingenzaken stelde in dat verband "De betrokken diende diverse verzoeken tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis in die alle geweigerd werden door de Dienst Vreemdelingenzaken op 25/10/2007 en 7/12/2010."

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het nonrefoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoekende partij gaat in op enkele motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen.

2.2.1.1. Verzoekende partij oppert ter vergoelijking voor het elf jaar wachten alvorens een nieuwe asielaanvraag in te dienen dat zij eerst nog een regularisatieaanvraag had ingediend en dat zij tot op het laatste ogenblik toen zij reeds was overgebracht naar het centrum voor illegalen te Merksplas nog niet over de kwestieuze nieuwe elementen beschikte.

2.2.1.2. De Raad wijst erop dat reeds in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat de regularisatieaanvraag van verzoekende partij reeds in 2010 werd afgewezen – wat door haar in het verzoekschrift niet wordt ontkend – en zij derhalve ook na deze procedure nog vijf jaar wachtte alvorens een volgende asielaanvraag in te dienen wat niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst.

Verder oordeelt de Raad dat waar verzoekende partij stelt niet eerder een asielaanvraag te hebben kunnen indienen omdat zij nog niet over de kwestieuze nieuwe elementen beschikte – bedoeld de documenten die zij ter ondersteuning van haar tweede asielaanvraag bijbrengt – verwerende partij met toepassing van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet toch het voorgehouden asielrelaas bij ontstentenis van stukken geloofwaardig kan achten en derhalve overgaan tot de erkenning van de status van vluchteling waardoor verzoekende partij ook zonder het in bezit zijn van documenten die haar relaas kracht kunnen bijzetten een asielaanvraag had kunnen indienen.

2.2.2.1. Betreffende de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdige verklaringen en derhalve de wijziging van haar asielrelaas is verzoekende partij ervan overtuigd dat de vaststellingen van verwerende partij hun oorzaak vinden in een communicatieprobleem. Verder stelt verzoekende partij dat een “*personeel wagen*” ook als taxi kan dienen en bevestigt zij dat zij gedurende een week werd opgesloten.

2.2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat het louter herhalen van een eerder aangehaald argument, met name dat een communicatieprobleem aan de oorzaak ligt van de tegenstrijdige verklaringen, dat reeds door verwerende partij op gemotiveerde wijze werd weerlegd geen afbreuk doet aan desbetreffende motivering.

Verder is de Raad van oordeel dat wanneer men het uitdrukkelijk heeft over een taxi dit een voertuig betreft die door zijn uiterlijke kenmerken aldus kan worden herkend en dat het privévoertuig van verzoekende partij die door iemand anders wordt bestuurd dan verzoekende partij om deze reden niet gecatalogeerd kan worden als een voertuig dienstig voor taxivervoer. Aangaande de motivering van verwerende partij blijft deze dan ook onverminderd overeind. Bovendien haalt verwerende partij betreffende het door de Kameroense autoriteiten geassocieerd worden van verzoekende partij met de SCNC nog andere tegenstrijdige verklaringen aan die verzoekende partij ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand worden beschouwd.

Ten slotte oordeelt de Raad dat het louter opteren voor één van de voorgehouden versies betreffende het al dan niet aangehouden zijn de vastgestelde tegenstrijdigheid in de verklaringen niet opheft.

2.2.3. Waar verzoekende partij stelt dat het niet vermelden van haar politieke activiteiten in België in de “*written declaration plural application*” niet voldoende is om haar relaas ongeloofwaardig te maken, wijst de Raad er vooreerst op dat dit motief niet het enige motief is waaruit de volstreekte ongeloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas wordt geconcludeerd. Verder is de Raad van oordeel dat een dergelijke flagrante omissie van één van de meest wezenlijke elementen in haar nieuwe asielaanvraag verhindert aan dit gegeven ook maar enig geloof te hechten.

Aangaande het door verzoekende partij als bijlage 2 bij het verzoekschrift gevoegde schrijven van de ondervoorzitter van SCNC België stelt de Raad vast dat het door verzoekende partij bijgebrachte stuk niet gesteld is in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een dergelijke vertaling dit document niet in overweging.

2.2.4. Waar verzoekende partij stelt dat het ‘Affidavit’ van de Peace Law Firm dd. 10 november 2015 haar bewijswaarde niet kan worden ontnomen louter door het feit dat het door haar Kameroense raadsman werd geschreven, oordeelt de Raad vooreerst dat aan het schrijven van een advocaat ten voordele van zijn cliënt geen bewijswaarde kan worden toebedeeld daar een advocaat zich steeds in een subjectieve positie bevindt en gehouden is ten allen tijde de belangen van zijn cliënt te behartigen. Daarenboven wijst de Raad erop dat eveneens op basis van de inhoud van dit document die niet strookt met de initieel afgelegde verklaringen door verzoekende partij de bewijswaarde van dit document wordt onderuit gehaald.

2.2.5.1. Met betrekking tot het artikel van de “*postnewsline*” waarnaar verwerende partij refereert ter weerlegging van het krantenartikel bijgebracht door verzoekende partij oppert deze laatste dat verwerende partij met geen objectief element aantoont dat de door haar gehanteerde bron geloofwaardig zou zijn.

2.2.5.2. De Raad oordeelt dat aangezien het artikel van “*postnewsline*” meer gepreciseerde informatie geeft aangaande het ogenblik van arrestatie, in het bijzonder september 2004, er kan worden vanuit gegaan dat dit artikel een waarheidsgetrouw beeld geeft van de gebeurtenissen, dit in tegenstelling tot het zeer algemene tijdstip van arrestatie in de krant aangebracht door verzoekende partij, zijnde “2004”. Daarenboven blijkt uit de precieze tijdsaanduiding in het artikel van “*postnewsline*” dat verzoekende partij op dat ogenblik niet meer kan zijn gearresteerd vermits zij op dat ogenblik reeds Kameroen had verlaten. Verzoekende partij brengt geen andersluidende precieze informatie bij waaruit blijkt dat het ogenblik van arrestatie zich op een ander tijdstip zou hebben voorgedaan en derhalve in overeenstemming is met het ogenblik van het verlaten van haar land van herkomst.

2.2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.7. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig december tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

J. BIEBAUT